
VALENELYA
Τα Χριστούγεννα που ενώνουν τους Κόσμους
M.N. Popa

Έλα, υπάρχει θέση και για σένα

Για όποιον έχει ένα σπίτι γεμάτο φωνές.
Για όποιον φέτος έχει μια άδεια καρέκλα.
Για όποιον δεν περίμενε δώρο.
Στο τραπέζι μας υπάρχει πάντα άλλη μια θέση.

Δεν έχει σημασία πόσων χρονών είσαι, από πού έρχεσαι ή αν γνωρίζεις ήδη τη VALENELYA. Δεν χρειάζεται να ξέρεις τίποτα για τους κόσμους της για να μπεις.

Αυτό το ταξίδι είναι ένα δώρο: μια οικογένεια, μια περίεργη σκυλίτσα και Χριστούγεννα που βρίσκουν σπιτικό ακόμα και στα πιο απρόσμενα μέρη.

Πέρασε ελεύθερα. Η Titti έκανε ήδη το πρώτο βήμα.

Καλό ταξίδι!
M.N. Popa

Το ταξίδι

Ρώμη — Παραμονή Χριστουγέννων	4
Amarylion	12
Draconia	26
Astralis	40
Magoria	54
Oneiria	68
Noxarium	82
Atlantis	96
Olympus	110
Η επιστροφή στο σπίτι	124
Το δώρο συνεχίζεται	125
Συντελεστές και επικοινωνία	126

Στη Ρώμη, η παραμονή των Χριστουγέννων έφτανε στο σούρουπο. Πίσω από ένα φωτισμένο παράθυρο, μια οικογένεια ετοιμαζόταν να γιορτάσει.

M.N. Popa: Επιτέλους, ένα βράδυ όλοι μαζί!
Tatiana: Και για μια φορά, ο κόσμος μπορεί να περιμένει.
Arianna: Το δέντρο, πάντως, δεν στολίζεται μόνο του!

Arianna: Titti, δώσε πίσω την κορδέλα!
M.N. Popa: Κάποια διάλεξε κιόλας το δώρο της.
Gabriele: Έλα εδώ, κατεργάρα!

Gabriele: Μπαμπά, όλα αυτά τα πλάσματα τα φαντάζεσαι στ' αλήθεια;
M.N. Popa: Μερικές φορές νομίζω πως κάποιο το έχω συναντήσει.
Arianna: Εγώ θέλω να δω δράκους. Από κοντά.

M.N. Popa: Έχω δημιουργήσει πολλά βιβλία. Αλλά δεν έχω βρει ακόμα το κατάλληλο.
Tatiana: Το κατάλληλο για ποιον, αγάπη μου;
M.N. Popa: Ίσως για κάποιον που χρειάζεται ένα χαμόγελο.

Arianna: Είδατε; Οι σελίδες κινούνται!
Tatiana: Αγάπη μου… είναι φυσιολογικό αυτό;
M.N. Popa: Στα βιβλία μου συμβαίνει. Στο τραπέζι μας, συνήθως όχι.

M.N. Popa: Όλοι κοντά! Πιαστείτε από τα χέρια!
Tatiana: Και η Titti;
Arianna: Είναι εδώ μαζί μας!

M.N. Popa: Περιμένετε… αυτή τη σελίδα δεν την έγραψα εγώ!

Tatiana: Μα… πού είμαστε;
M.N. Popa: Στην Amarylion.
Arianna: Στην πόλη των βιβλίων σου;
Στη Ρώμη ήταν βράδυ. Στην άλλη πλευρά του Κατωφλιού, μια πόλη ξυπνούσε.

Tatiana: Και τα δικά μας Χριστούγεννα, αγάπη μου;
M.N. Popa: Ας δούμε πρώτα πώς γιορτάζουν εδώ.
Irena: Ξεκινήστε με μια δοκιμή!

M.N. Popa: Aldren! Kaelor!
Aldren: Γνωριζόμαστε;
Gabriele: Είναι ο M.N. Popa, ο συγγραφέας. Αλλά και πάλι, σήμερα χρειαζόμαστε οδηγό!

Tessa: Darian, πρόσεχε το καρότσι!
Darian: Πιάστε τις κορδέλες!
Arianna: Έπιασα μία!

Aldren: Tessa, πώς κατεβαίνουμε εκεί κάτω;
Tessa: Από την πλαϊνή σκάλα. Ελάτε!
Gabriele: Κοιτάξτε την Titti: βρήκε την τελευταία!

Tessa: Η δουλειά μπορεί να περιμένει. Στο τραπέζι!
M.N. Popa: Έχει θέση και για μας;
Darian: Φυσικά. Aldren, βάλε κι άλλες καρέκλες!

M.N. Popa: Αυτή τη μέρα δεν την έγραψα εγώ.
Darian: Ζούμε και ανάμεσα στις σελίδες.
Arianna: Τότε σήμερα θα τη φτιάξουμε μαζί!

Tessa: Ελάτε! Η μουσική περνά από δω!
Gabriele: Arianna, δοκιμάζουμε;
Arianna: Εσύ ακολούθα με!

M.N. Popa: Μου χαρίζεις αυτόν τον χορό;
Tatiana: Ξέρεις τα βήματα, αγάπη μου;
M.N. Popa: Θεωρητικά!

Arianna: Να η κορδέλα μας!
Gabriele: Είναι ακόμα λίγο στραβή.
Tatiana: Έτσι θα την αναγνωρίζουμε αμέσως.

Arianna: Εκεί είναι η αγορά!
Gabriele: Κι εκείνη η γέφυρα… ακριβώς από κάτω μαζέψαμε τις κορδέλες!

Tessa: Κάντε λίγο χώρο: έρχονται κι άλλοι φίλοι!
M.N. Popa: Νόμιζα πως ήμασταν καλεσμένοι.
Darian: Και οι καλεσμένοι μπορούν να φέρουν έναν δίσκο!

Tatiana: Μας κάνατε να νιώσουμε σαν στο σπίτι μας.
Darian: Να ξανάρθετε.
Arianna: Άραγε πώς γιορτάζουν στους άλλους κόσμους…

Arianna: Μπαμπά… αυτά είναι φτερά;
M.N. Popa: Μάλλον το ταξίδι συνεχίζεται.
Είχαν φτάσει χωρίς να ξέρουν πού να πάνε. Τώρα ήξεραν σε ποιους να επιστρέψουν.

Arianna: Μπαμπά, κοίτα! Μια πόλη μέσα στο βουνό!
M.N. Popa: Η Carpatica. Άραγε πώς γιορτάζουν εδώ…
Tatiana: Πάμε να μάθουμε, αγάπη μου.
Αφού διέσχισαν τη Draconia, ο M.N. Popa και η οικογένειά του έφτασαν στην Carpatica.

Tatiana: Τι μυρωδιά! Μοιάζει ήδη με γιορτή.
Nerina: Θα είναι! Αλλά ποιος θα με βοηθήσει με τις παραδόσεις;
Arianna: Εμείς. Έτσι, μπαμπά;

Η Απύθμενη Πέτρα στεκόταν στο κέντρο της πλατείας, μέσα στην καθημερινή ζωή.

Gabriele: Μπαμπά… νομίζω πως η ρόδα έχει άλλα σχέδια!
M.N. Popa: Εγώ κρατάω το καρότσι. Εσείς σώστε το δείπνο!
Nerina: Ξέρω ποιος μπορεί να το φτιάξει!

Στην αυλή των Cineriti, η ρόδα μπήκε ξανά στη θέση της. Και κανείς δεν έμεινε χωρίς βοήθεια.

Vesna: Αυτά είναι για το κοινό τραπέζι. Με τις καλύτερες ευχές μας!
Tatiana: Ευχαριστούμε! Σας περιμένουμε όλους.
Gabriele: Τώρα πια η ρόδα πρέπει οπωσδήποτε να αντέξει!

Ordan: Τελειώσατε τις παραδόσεις; Τότε προλαβαίνουμε να πούμε ένα γεια.
Arianna: Έλα στη γιορτή μαζί μας, Ordan!
Ordan: Ευχαρίστως. Πρώτα, να σας δείξω την Carpatica από ψηλά;

Roxana: Καλώς ήρθατε! Είμαι η Roxana. Αυτή είναι η αδελφή μου, η Larissa.
Larissa: Κι αυτός είναι ο Rex! Προλάβαμε τη γιορτή;
M.N. Popa: Φυσικά! Θα βρεθούμε όλοι στο δείπνο.

Tatiana: Βολευτήκατε όλοι; Και η Titti;
Gabriele: Ναι, μαμά. Έχει την καλύτερη θέση!
Ordan: Λοιπόν… φύγαμε!

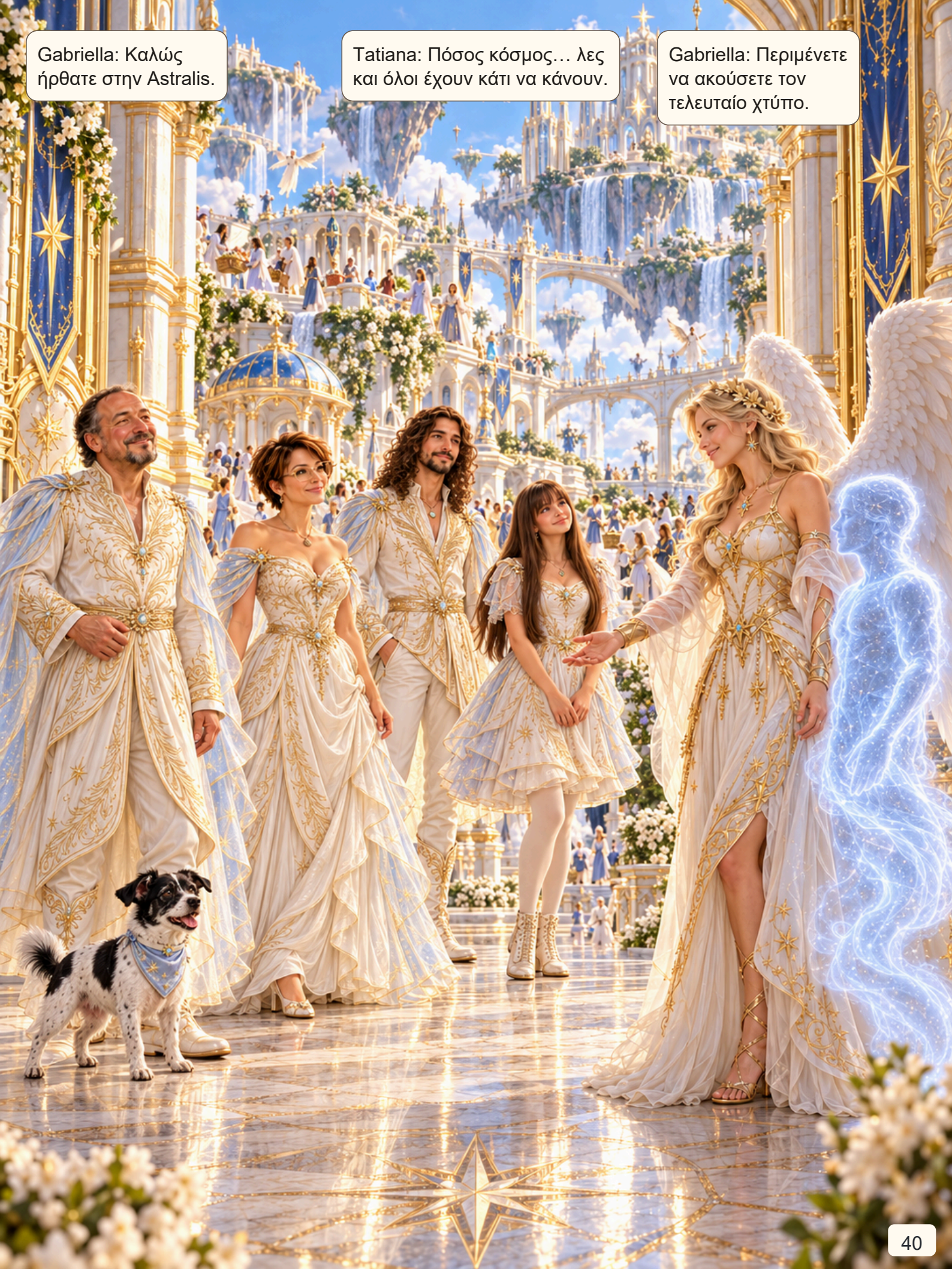

Arianna: Εκεί κάτω! Ο βράχος της πλατείας!
M.N. Popa: Και να σκεφτείς ότι το πρωί ήμασταν ακόμα στον δρόμο…
Κάτω τους, οι ταράτσες της Carpatica φωτίζονταν για τη γιορτή.

Ο Ordan τούς έφερε πίσω στην αυλή των drakhen.
Η μουσική τούς υποδέχτηκε πριν καν κατέβουν.
Gabriele: Επιστρέφουμε κιόλας; Εγώ θα έκανα άλλον έναν γύρο!
Tatiana: Ίσως αργότερα. Ακούς;
Μας φωνάζουν να χορέψουμε!

Nerina: Ένα βήμα εδώ… και μετά γυρίστε!
Gabriele: Περίμενε! Εγώ είμαι ήδη από την άλλη πλευρά!
Tatiana: Αγάπη μου, κράτα με! Ζαλίζομαι!

M.N. Popa: Να κι εσύ! Σου κρατήσαμε θέση.
Branik: Η ρόδα γυρίζει ακόμα;
Gabriele: Μια χαρά. Τα πόδια μου είναι που ζητούν ξεκούραση!
Γύρω από το τραπέζι, κάθε καινούριος επισκέπτης έβρισκε θέση.

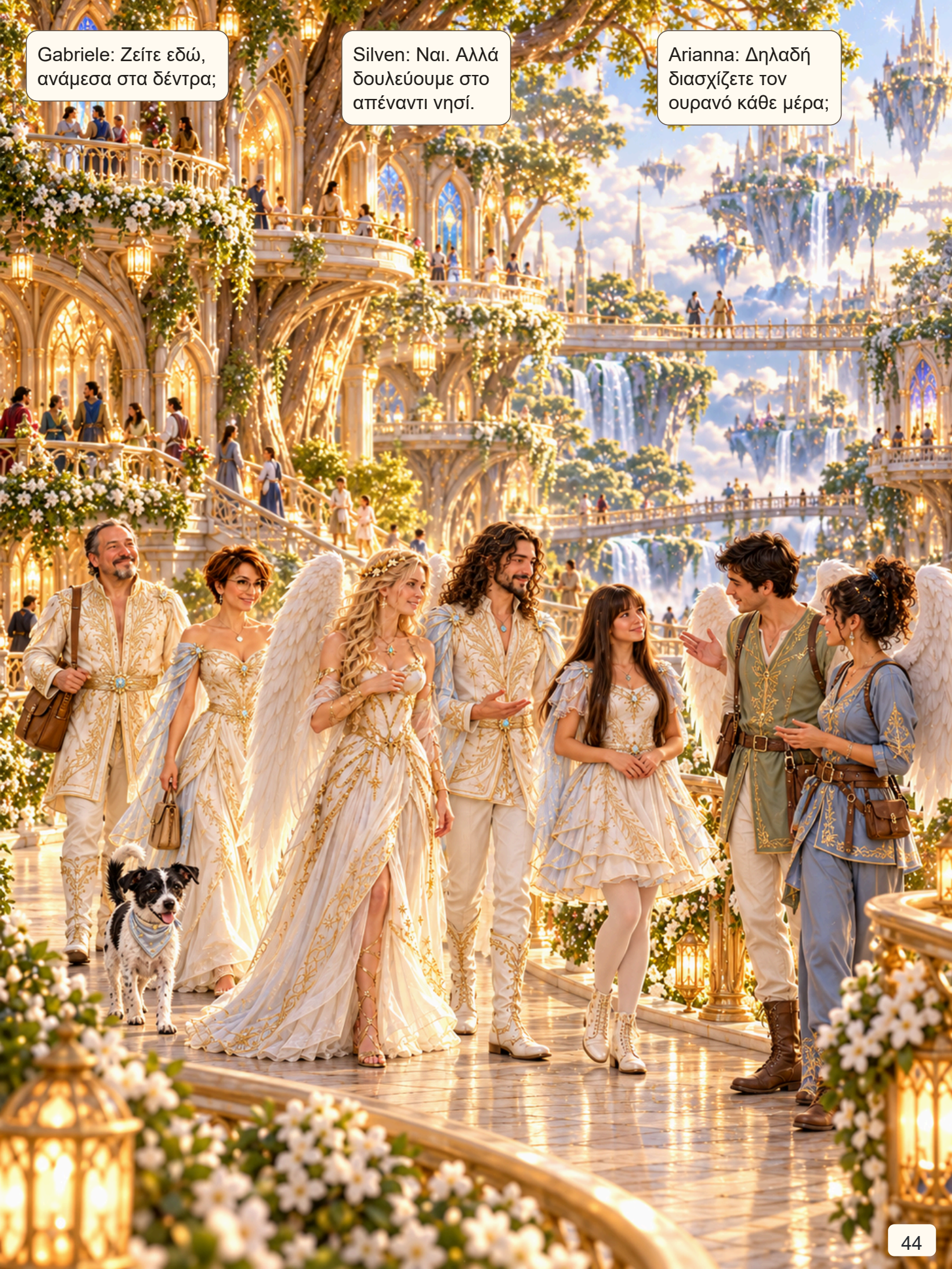

Arianna: Μπαμπά, θα ξανάρθουμε να τους δούμε;
M.N. Popa: Υποσχεθήκαμε στον Ordan τη συνέχεια της ιστορίας μας.
Αφού αποχαιρέτησαν τον Ordan και τους καινούριους φίλους τους, ο M.N. Popa και η οικογένειά του συνέχισαν τον δρόμο τους.

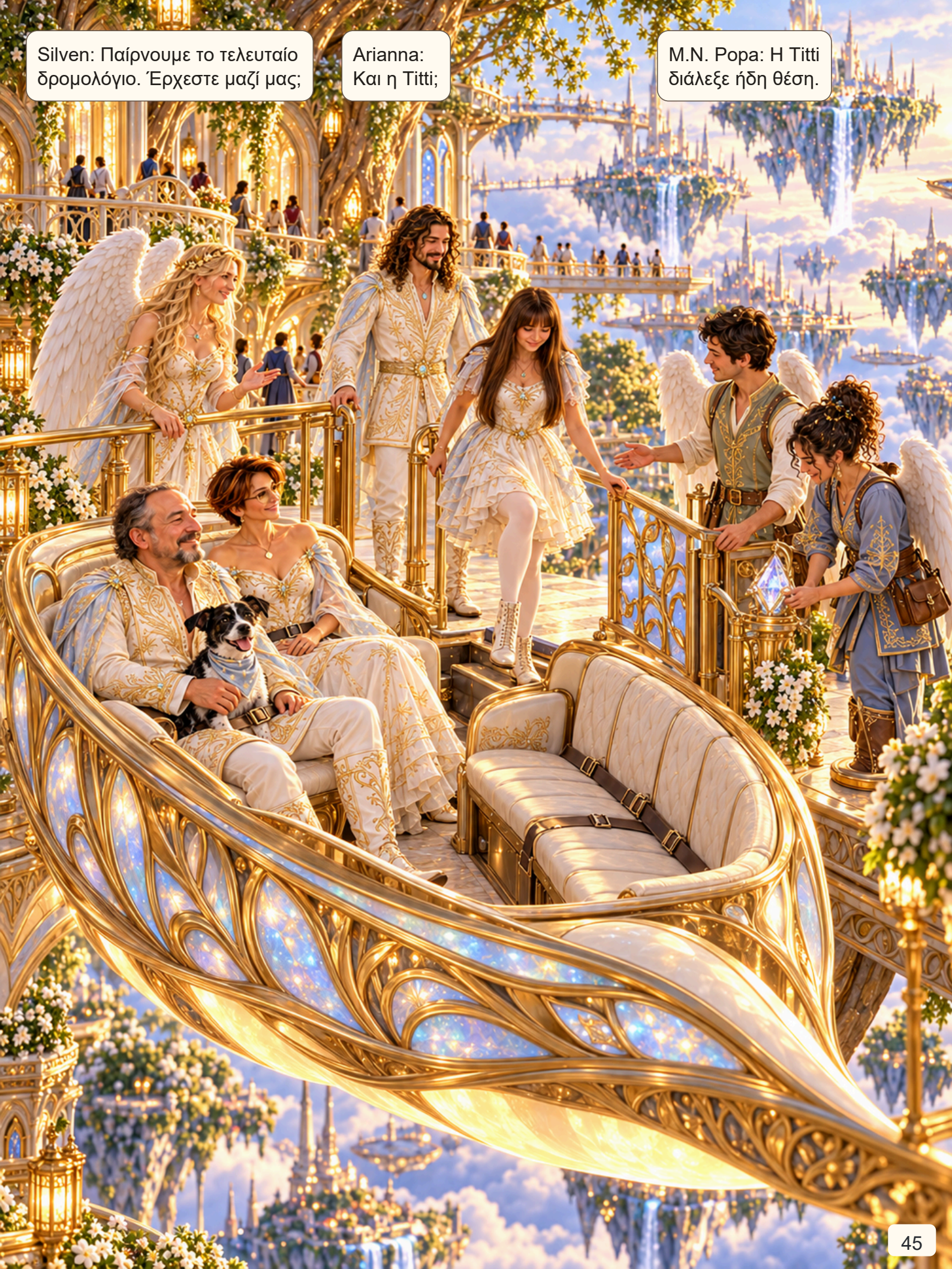

Gabriella: Καλώς ήρθατε στην Astralis.
Tatiana: Πόσος κόσμος… λες και όλοι έχουν κάτι να κάνουν.
Gabriella: Περιμένετε να ακούσετε τον τελευταίο χτύπο.

Tatiana: Πότε αρχίζει η γιορτή;
Gabriella: Στον τελευταίο χτύπο θα βρεθούμε όλοι στο τραπέζι.

Elaria: Αγάπη μου, είπες ότι αυτό ήταν το τελευταίο.
Teren: Έτσι είναι. Το τελειώνω.
Tatiana: Σου θυμίζει κάποιον;

M.N. Popa: Είχα μόνο μια τελευταία σελίδα να τελειώσω.
Tatiana: Φυσικά. Τρεις ώρες μετά ήσουν ακόμα εκεί.
Elaria: Ελάτε απόψε στην ταράτσα. Θα φέρουμε κάτι να μοιραστούμε!

Gabriele: Ζείτε εδώ, ανάμεσα στα δέντρα;
Silven: Ναι. Αλλά δουλεύουμε στο απέναντι νησί.
Arianna: Δηλαδή διασχίζετε τον ουρανό κάθε μέρα;

Silven: Παίρνουμε το τελευταίο δρομολόγιο. Έρχεστε μαζί μας;
Arianna: Και η Titti;
M.N. Popa: Η Titti διάλεξε ήδη θέση.

Arianna: Μπαμπά, κοίτα πόσα νησιά!
Gabriele: Αυτός είναι δηλαδή ο δρόμος σας για τη δουλειά;
Silven: Όταν δεν φυσάει πολύ.

Tatiana: Οι καμπάνες…
Gabriella: Σε λίγο θα ακουστεί ο τελευταίος χτύπος.
M.N. Popa: Κοιτάξτε εκεί κάτω. Κλείνουν τα μαγαζιά.

Elaria: Να σας! Σας κρατήσαμε θέσεις.
Tatiana: Τα καταφέρατε τελικά να κλείσετε!
Teren: Αυτή τη φορά στ' αλήθεια.

M.N. Popa: M.N. Popa. Χαίρω πολύ.
Arianna: Ο μπαμπάς είναι συγγραφέας.
Aurel: Τότε απόψε άκου. Εδώ έχουμε πολλές ιστορίες.

Silven: Κι εσείς πώς περνάτε τα Χριστούγεννα;
Gabriele: Μαζευόμαστε στο τραπέζι. Και κανείς δεν θέλει να σηκωθεί πρώτος.
Tatiana: Ιδίως όταν έρχεται το γλυκό.

Tatiana: Έλα, αγάπη μου.
M.N. Popa: Σιγά, αυτό το βήμα δεν το ξέρω!
Tatiana: Ακολούθα με.

Gabriella: Να πάμε κάτι και στον Pax;
Tatiana: Περίμενε, βάζω κι αυτά.
M.N. Popa: Πάμε. Πρέπει να του πούμε για το ταξίδι.

Pax: Κι εσύ χόρεψες;
Tatiana: Υπάρχουν μάρτυρες.
Μπροστά τους, η Astralis συνέχιζε να γιορτάζει.

Arianna: Μπαμπά… εκείνο το κομμάτι του δάσους μάς κοιτάζει.
M.N. Popa: Αρκεί να μη μας κοιτάζει όλο το δάσος.
Gabriele: Εγώ δεν θα έβαζα στοίχημα.

Tatiana: Σιγά, Titti. Άφησέ τον να έρθει μόνος του.
Gabriele: Είδες αυτά τα αυτιά;
Arianna: Σαν δυο βεντάλιες!
M.N. Popa: Titti, μόλις φτάσαμε κι εσύ βρήκες ήδη παρέα για παιχνίδι.

Nadia: Καλώς ήρθατε στη Magoria! Σταματήσατε να γνωρίσετε το δάσος;
Arianna: Εκείνο γνώρισε εμάς.
M.N. Popa: Κι η Titti έκανε κιόλας έναν φίλο.

Tatiana: Πώς θα τα δούμε όλα;
Nadia: Ξεκινάμε από τις ρίζες. Μετά σας πάω εκεί πάνω.
Gabriele: Έχουμε πολύ ανέβασμα.
Nadia: Ευτυχώς δεν θα τα κάνουμε όλα από τις σκάλες.

Gabriele: Ανεβάζει νερό;
Brom: Και νερό. Σήμερα ανεβάζει τα ψώνια.
M.N. Popa: Αυτό θα μας χρειαζόταν και στο σπίτι.

Arianna: Τα μικρά είναι για τις νεράιδες;
Milo: Ναι. Και τα μεγάλα πάνε στην πλατεία για τη γιορτή.
M.N. Popa: Καλά κάναμε λοιπόν που ήρθαμε από τις ρίζες.
Tatiana: Εσύ ακολούθησες τη μυρωδιά.

Lilia: Από δω! Θα σας δείξω το σπίτι μου.
Arianna: Εκείνο ανάμεσα στα δυο φύλλα;
Lilia: Ναι. Μισό, να κλείσω το παράθυρο. Αλλιώς θα μου μπει κανένας σκίουρος.

Tatiana: Από κάτω δεν φανταζόμουν ότι ήταν τόσο μεγάλη.
Gabriele: Κοίτα την πλατεία! Βάζουν ήδη τα φώτα.
Nadia: Η επόμενη στάση είναι εκεί κάτω.
M.N. Popa: Αυτές οι σκούπες είναι παρκαρισμένες;

M.N. Popa: Δηλαδή αυτές οι σκούπες πετάνε στ' αλήθεια.
Nadia: Ναι. Αλλά ας αρχίσουμε με κάτι στο έδαφος.
Gabriele: Νομίζω πως τώρα φτάνει.
M.N. Popa: Τουλάχιστον, αν βρέξει, θα χωρέσουμε όλοι από κάτω.
Arianna: Nadia… μπορώ να δοκιμάσω κι εγώ;
Tatiana: Αυτά θα τα έβαζα στο χριστουγεννιάτικο τραπέζι.

Arianna: Θα ήθελα ξανθά μαλλιά.
Κι ένα φόρεμα πριγκίπισσας.
Nadia: Ας δοκιμάσουμε μαζί.
Πρώτα σκέψου καλά τι θέλεις.
M.N. Popa: Αυτό το βαζάκι είναι άδε—
M.N. Popa: Εγώ ρώτησα αν το βαζάκι ήταν άδειο.
Gabriele: Τώρα έχετε κάτι κοινό.

Arianna: Συγγνώμη! Δεν ήθελα…
Nadia: Μπορώ να το αναιρέσω. Αλλά θα ξαναγίνετε κι οι δυο όπως πριν: είναι το ίδιο ξόρκι.
Arianna: Εντάξει. Κάν' τα όπως ήταν.
M.N. Popa: Σου άρεσαν;
Arianna: Ναι, αλλά…
M.N. Popa: Αυτό, όμως, δεν είναι άσχημο.
M.N. Popa: Εσύ κράτα τα μαλλιά. Εγώ κρατάω το μουσάκι.
Tatiana: Ορίστε. Ένας είναι κιόλας ευχαριστημένος.

Nadia: Ας την ανάψουμε. M.N. Popa: Αυτή τη φορά δοκιμάζω εγώ.

M.N. Popa: Έτσι έπρεπε; Nadia: Το φως ήρθε. M.N. Popa: Ναι. Από λάθος πλευρά.

M.N. Popa: Πάρε, άναψέ την. Arianna: Με εμπιστεύεσαι; M.N. Popa: Να απομακρυνθώ πρώτα.

Lilia: Αυτά τα φτιάξατε εσείς;
Tatiana: Εγώ. Με λίγη βοήθεια.
Gabriele: Ο μπαμπάς πάλι ανέλαβε τα πυροτεχνήματα.
M.N. Popa: Και για απόψε η παράσταση τελείωσε.

Nadia: Σίγουρα θέλετε να φύγετε έτσι;
Arianna: Εγώ ναι.
M.N. Popa: Κι εγώ. Το συνήθισα πια το μουσάκι.
Tatiana: Χαιρέτα, Titti. Πρέπει να φύγουμε.
Όλοι: Καλά Χριστούγεννα!

Arianna: Μοιάζει με νερό… αλλά δεν βρέχομαι!
Tatiana: Κοίτα τα μανίκια σου.
M.N. Popa: Αλλάζει χρώμα κι η Titti.
Gabriele: Ελέγχει αν μπορεί να το μυρίσει.

Lumen: Καλώς ήρθατε στην Oneiria. Είμαι ο Lumen. Κι αυτός είναι ο Ombra.
Arianna: Πριν από λίγο ήταν από την άλλη πλευρά!
Lumen: Ελάτε. Πριν από τη γιορτή προλαβαίνουμε μια βόλτα.

Tatiana: Από δω εκείνο το σπίτι φαίνεται ολόστραβο.
Gabriele: Κάνε ένα βήμα προς εμένα.
Tatiana: Ω! Τώρα είναι ίσιο!
Lumen: Το σπίτι είναι πάντα εκεί. Το φως είναι που φτάνει διαφορετικά σ' εσάς.

Arianna: Titti, εδώ είναι!
Gabriele: Εκείνη είχε δει άλλη μία.
M.N. Popa: Για τα μάτια ήταν δύο. Για τη μύτη, μόνο μία.

Arianna: Μαμά, κοίτα! Οι πτυχές έγιναν λιλά.
Tatiana: Κούνησέ τες πάλι. Τώρα βλέπω και χρυσό.
M.N. Popa: Με τέτοιο φόρεμα, διαλέγεις εύκολα χρώμα το πρωί.

Sirel: Ετοιμάζω στολίδια για τα δώρα. Θέλετε να δοκιμάσετε;
Gabriele: Αρκεί να τα φανταστούμε;
Sirel: Διάλεξε ένα και προσπάθησε να το κρατήσεις καθαρά στο μυαλό σου.

Gabriele: Εγώ σκεφτόμουν μια μικρή νιφάδα.
Arianna: Νιφάδα είναι!
M.N. Popa: Θέλω να δω πώς θα τη βάλεις στο δώρο.
Sirel: Φέρ' τη στη γιορτή. Θα της βρούμε θέση.

Sirel: Πάτε στην πλατεία; Ας πάμε μαζί.
Tatiana: Αυτή θα την κουβαλήσω εγώ.
M.N. Popa: Κι εγώ παίρνω τον δίσκο.
Gabriele: Αυτόν είδες πρώτο.

Arianna: Είναι κι εκείνοι με τα στολίδια!
Lumen: Απόψε μαζευόμαστε όλοι εδώ.
Tatiana: Καλά κάναμε λοιπόν που βοηθήσαμε.

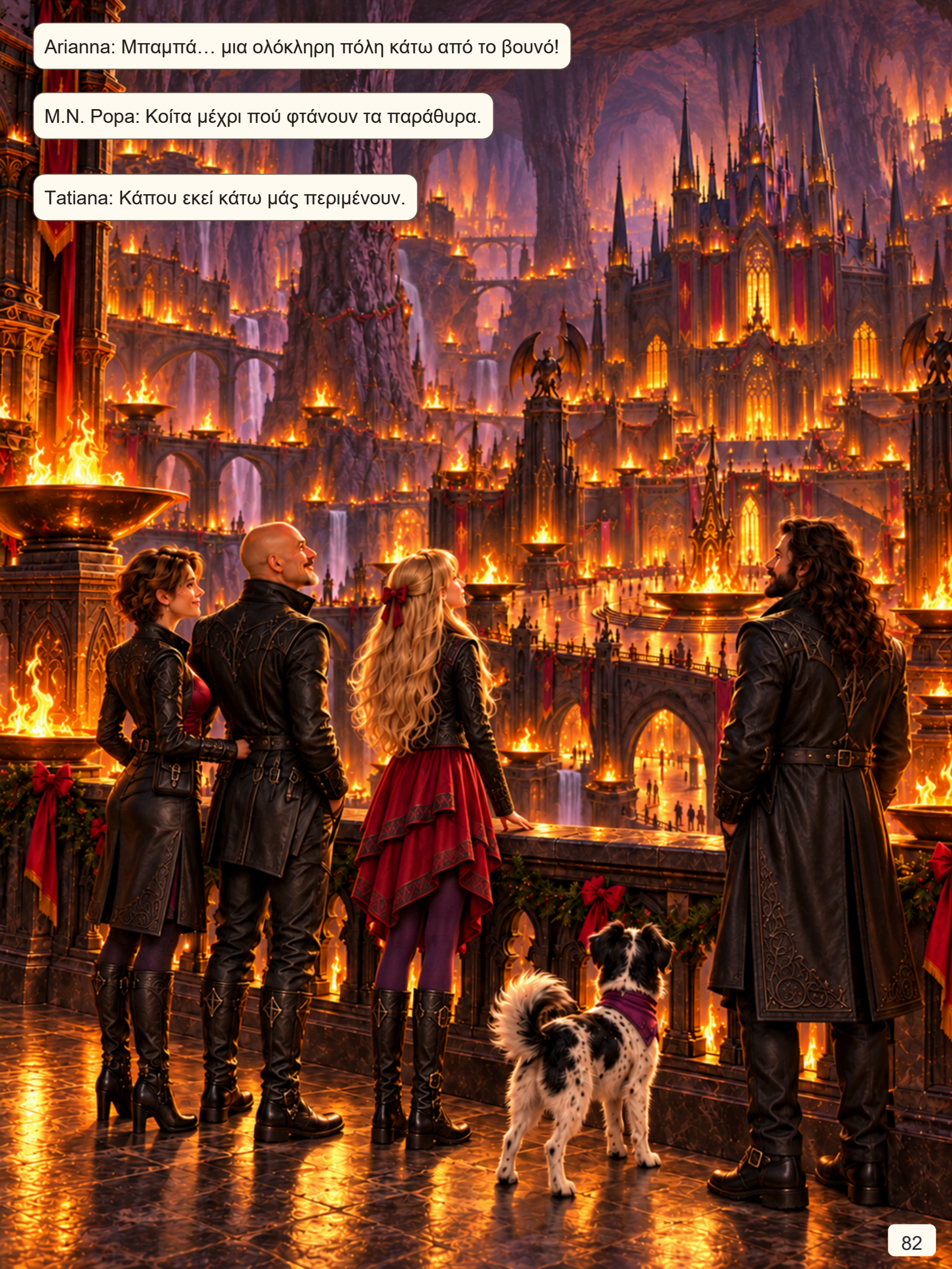

Lumen: Το τραπέζι είναι έτοιμο. Βοηθάτε με τα χρώματα;
Tatiana: Για τα Χριστούγεννα θα διάλεγα κόκκινο.
M.N. Popa: Και χρυσό.
Lumen: Ας τα φανταστούμε μαζί.

Arianna: Φτάνει μέχρι εδώ!
Gabriele: Κοιτάξτε τα παράθυρα.
Tatiana: Λες και ντύνεται ολόκληρη η πλατεία.

M.N. Popa: Να και το χρυσό!
Arianna: Gabriele, η νιφάδα σου!
Gabriele: Είδατε; Βρήκε τη θέση της.

Sirel: Ελάτε, σας κρατήσαμε θέσεις.
Tatiana: Τι όμορφο τραπέζι.
Lumen: Καλά Χριστούγεννα, φίλοι μου.
Όλοι: Καλά Χριστούγεννα!

Arianna: Η νιφάδα θα μείνει εδώ;
Lumen: Φυσικά. Εσείς τη φέρατε.
M.N. Popa: Τότε κι εμείς αφήνουμε ένα κομματάκι Χριστούγεννα.
Tatiana: Έλα, Titti. Ας αποχαιρετήσουμε.
Gabriele: Επόμενη στάση, το Noxarium.

Arianna: Μπαμπά… μια ολόκληρη πόλη κάτω από το βουνό!
M.N. Popa: Κοίτα μέχρι πού φτάνουν τα παράθυρα.
Tatiana: Κάπου εκεί κάτω μάς περιμένουν.

Lucien: Καλώς ήρθατε στο Noxarium. Θα σας συνοδεύσουμε εμείς.
Bony: Ετοίμασα μια διαδρομή.
Lucien: Περνά από όλες τις κουζίνες;
Bony: Σχεδόν όλες.

Veshra: Προσοχή, το ψωμί είναι ακόμα ζεστό.
Gabriele: Θα πάρουμε ένα να το μοιραστούμε.
M.N. Popa: Για αρχή.

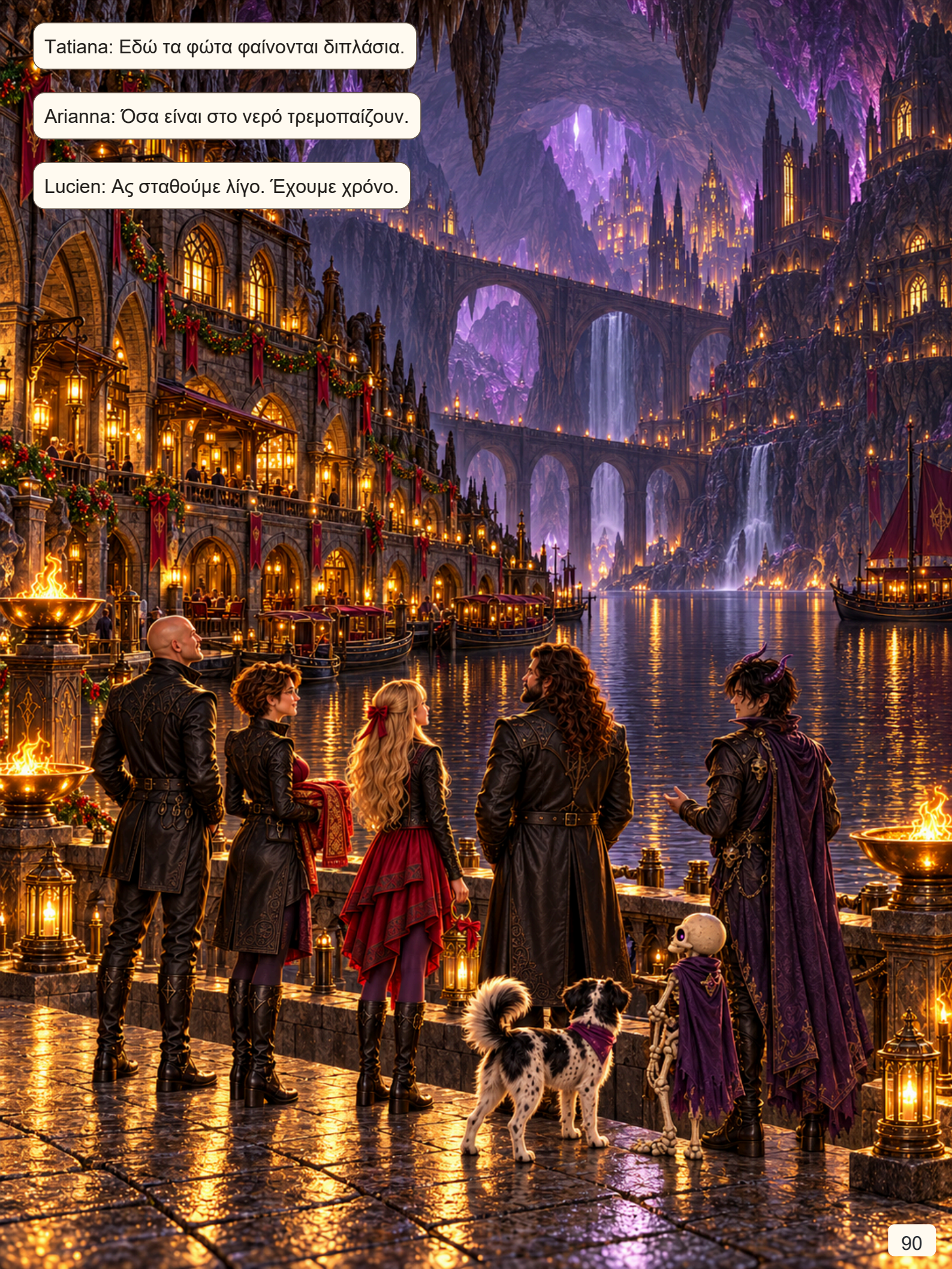

Grimmo: Μου το κρατάτε σταθερό;
Arianna: Να βάλουμε και την κόκκινη κορδέλα;
M.N. Popa: Έτσι καλά;
Grimmo: Τότε πηγαίνετέ τη εσείς στη γιορτή.

Gabriele: Από δω πάνω φαίνεται όλη η αγορά.
Mordek: Και μυρίζεις πότε βγάζουν το ψωμί από τον φούρνο.
M.N. Popa: Αυτό το βρήκαμε και χωρίς να ανεβούμε.

Velka: Αυτά πάνε στην αίθουσα του συμποσίου.
Bony: Η διαδρομή μας γίνεται διανομή.
Tatiana: Τα πάμε εμείς.
Lucien: Διανομή με καλή παρέα.

Arianna: Κοίτα αυτά τα αυτιά…
Tatiana: Περίμενε. Άφησέ τα να πλησιάσουν μόνα τους.
M.N. Popa: Η Titti το κατάλαβε ήδη.

Arianna: Αυτό θέλει να παίξει!
Gabriele: Titti, είμαστε επισκέπτες. Δεν μπορείς να μείνεις εδώ.
M.N. Popa: Μην της βάζεις ιδέες.

Tatiana: Εδώ τα φώτα φαίνονται διπλάσια.
Arianna: Όσα είναι στο νερό τρεμοπαίζουν.
Lucien: Ας σταθούμε λίγο. Έχουμε χρόνο.

Bony: Ξεκινήσαμε λίγοι.
Gabriele: Τώρα φτάνουμε με τη μισή αγορά.
Lucien: Μόνο κάποιος να μας ανοίξει την πόρτα λείπει.

Rudrak: Να βάλουμε εδώ αυτόν τον πάγκο;
M.N. Popa: Αν στριμωχτούμε λίγο, χωράνε άλλοι δύο.
Tatiana: Ας φέρουμε λοιπόν άλλα δύο πιάτα.

Gabriele: Μου είπες να αφήσω χώρο για το δείπνο.
M.N. Popa: Άφησα. Δεν ήξερα ότι χρειαζόταν τόσος.
Tatiana: Δώσε μου το ψωμί πριν ξαναρχίσετε.

Lucien: Στην υγειά όσων ήρθαν από μακριά για να είναι εδώ.
M.N. Popa: Κι όσων μας κράτησαν θέση.
Tatiana: Καλά Χριστούγεννα.

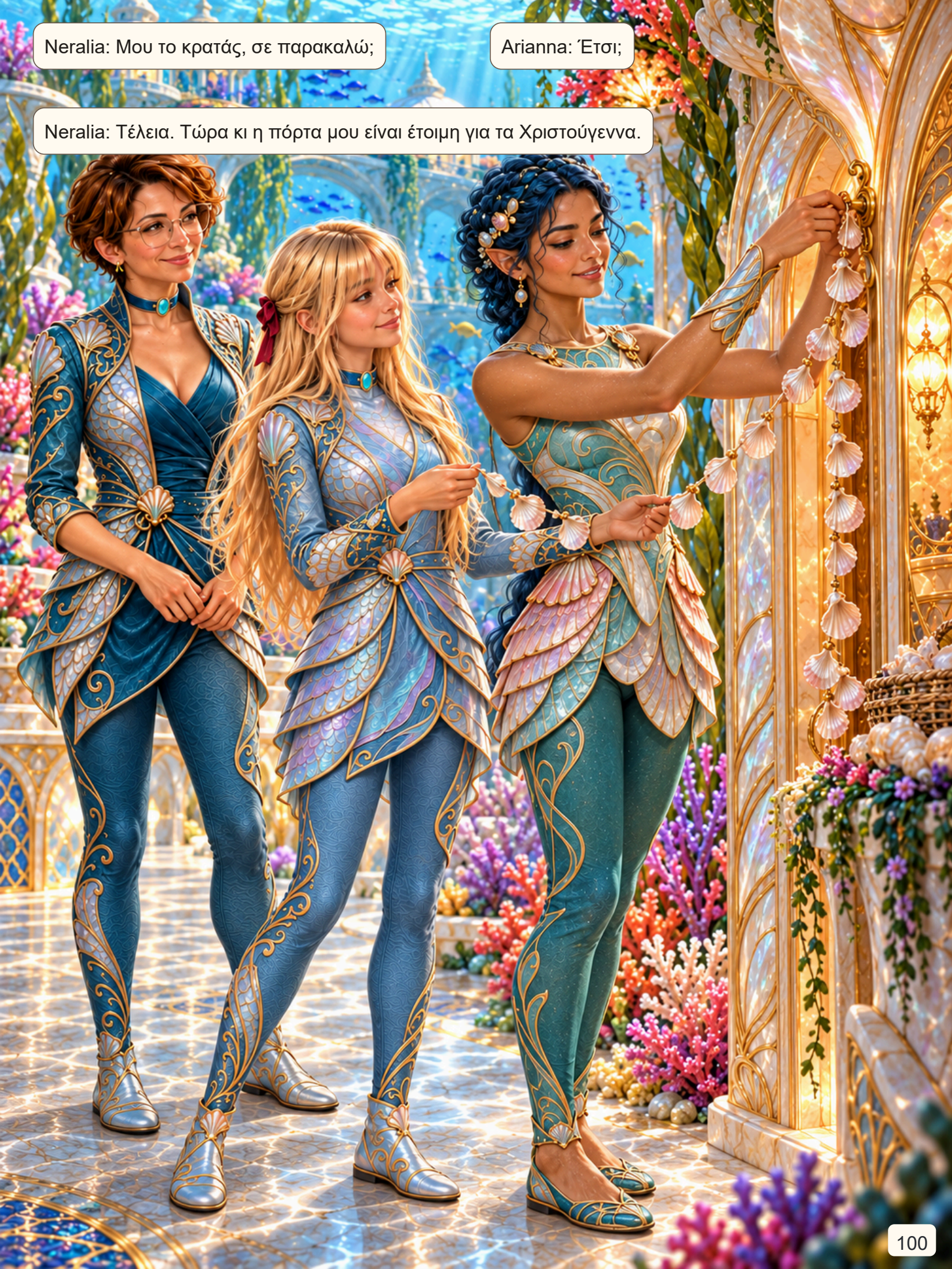

Arianna: Να αφήσουμε το φανάρι αναμμένο;
Bony: Καλό ταξίδι. Και χαιρετισμούς στην Atlantis!
Lucien: Φυσικά. Του πάει εκεί.
M.N. Popa: Θα τους δώσουμε. Καλά Χριστούγεννα, φίλοι.

Arianna: Μαμά, κοίτα! Η θάλασσα φτάνει ως την πόρτα.
Aren: Σε λίγο θα την περάσετε εσείς.
M.N. Popa: Ελπίζω να αντέξει η πόρτα.

Aren: Αυτά είναι για σας. Όσο τα φοράτε, θα μπορείτε να αναπνέετε και να κατεβαίνετε μαζί μας στα βάθη.
Tatiana: Και να μιλάμε;
Aren: Ναι. Θα σας προστατεύουν και από το κρύο και την πίεση.

Arianna: Αναπνέω… Μπαμπά, στ' αλήθεια αναπνέω!
Gabriele: Η Titti, πάλι, έφυγε κιόλας.
M.N. Popa: Εγώ κρατούσα ακόμα την αναπνοή μου.

Tatiana: Έχει σπίτια ακόμα κι εκεί πάνω.
Gabriele: Εδώ πας στους γείτονες περνώντας πάνω από τη στέγη.
M.N. Popa: Επιτέλους ένα μέρος χωρίς σκάλες για ανέβασμα.

Neralia: Μου το κρατάς, σε παρακαλώ;
Arianna: Έτσι;
Neralia: Τέλεια. Τώρα κι η πόρτα μου είναι έτοιμη για τα Χριστούγεννα.

Corven: Δοκιμάστε να τη γυρίσετε προς το φως.
Tatiana: Πριν ήταν λευκή… τώρα είναι ροζ και γαλάζια.
M.N. Popa: Ας πάρουμε αυτή για την πλατεία.

Arianna: Titti, σιγά. Τον κάνεις να κρύβεται.
M.N. Popa: Αυτός πάει στο πλάι κι εκείνη δεν ξέρει πού να κοιτάξει.
Gabriele: Για μια φορά, κάποιος την κάνει να σταματήσει.

Arianna: Σαν να πετάει.
Talise: Περίμενε εδώ.
Θα περάσει δίπλα σου.
Tatiana: Κοίτα τη σκιά των πτερυγίων της στον βυθό.

Gabriele: Από δω ο ήλιος μόλις φαίνεται.
Arianna: Μα κοίτα πόσα φώτα έχουμε από κάτω.
Aren: Ας σταθούμε. Από εκείνη την ταράτσα φαίνονται καλύτερα.

Orel: Σας περιμέναμε. Βρήκατε κάτι στην αγορά;
Orel: Ελάτε, έχει ακόμα χώρο από αυτή την πλευρά.
Gabriele: Αυτό. Πού το βάζουμε;

M.N. Popa: Μισό… δεν βλέπω τίποτα.
Arianna: Μπαμπά, ο φιόγκος διάλεξε εσένα.
Tatiana: Μείνε ακίνητος, θα σου τον βγάλω.

Corven: Στερέωσέ τη εδώ. Τα πλακίδια πρέπει να γυρίζουν.
Arianna: Τώρα πιάνουν το φως από παντού!
M.N. Popa: Κι εγώ προσπαθούσα να τα κρατήσω όλα ακίνητα.

Aren: Καλά Χριστούγεννα, φίλοι μου.
Tatiana: Καλά Χριστούγεννα, Atlantis!
M.N. Popa: Και σ' αυτούς πάνω. Και σ' αυτούς κάτω!
Arianna: Μπαμπά, σε χαιρετούν όλοι.

Arianna: Θα μου φανεί παράξενο να ξαναπερπατήσω.
M.N. Popa: Εμένα θα μου λείψει να περνάω πάνω από τις σκάλες.
Aren: Όποτε θελήσετε να επιστρέψετε, θα σας συνοδεύσουμε ξανά.
Tatiana: Αντίο, Aren. Αντίο, Dely.

Arianna: Πρώτα κάτω από τη θάλασσα… τώρα πάνω από τα σύννεφα!
M.N. Popa: Αρκεί εδώ να μπορούμε να περπατήσουμε.
Kallia: Καλώς ήρθατε στο Olympus. Ελάτε, θα σας συνοδεύσω.

M.N. Popa: Μόλις είχα μάθει να περνάω πάνω από τις σκάλες.
Tatiana: Εδώ μπορείς να ξαναρχίσεις να τις μετράς.
Gabriele: Μην του το λες. Θα σταματήσει στην πρώτη.

Tatiana: Τι ωραία μυρωδιά ψωμιού!
Kallia: Ετοιμάζουν το δείπνο για την πλατεία.
M.N. Popa: Τότε ήρθαμε την κατάλληλη ώρα.

Gabriele: Τις ζωγραφίζεις όλες στο χέρι;
Damon: Ένα φύλλο τη φορά.
M.N. Popa: Εγώ στο δεύτερο θα είχα κάνει ήδη κηλίδα.

Arianna: Μπορώ να πλησιάσω;
Kallia: Ναι, σιγά. Άφησέ τον να έρθει προς εσένα.
Tatiana: Κοίτα, σε μυρίζει κιόλας.

Tatiana: Από δω δεν φαίνεται καν πού τελειώνει το βουνό.
Gabriele: Σαν να αιωρείται ο κήπος.
Kallia: Ελάτε. Θέλω να σας δείξω κάποιον.

Arianna: Έχει σώμα λιονταριού… και ράμφος αετού.
M.N. Popa: Και μας κοιτάζει όλους.
Kallia: Μείνετε εδώ. Ας του αφήσουμε τον χώρο του.

Arianna: Titti, κοίτα ποιος είναι εδώ.
Tatiana: Σιγά, γνωριστείτε πρώτα.
M.N. Popa: Αυτός τουλάχιστον δεν χρειάζεται να σκύψει για να τη δει.

Gabriele: Της ζητάει να παίξουν.
Arianna: Η Titti είπε ήδη ναι.
M.N. Popa: Όχι αγώνες πτήσης, όμως.

Melia: Το ξέρετε αυτό το τραγούδι;
Tatiana: Όχι, αλλά σου έρχεται να τραγουδήσεις.
Melia: Ελάτε λοιπόν απόψε. Θα δοκιμάσουμε μαζί.

Kallia: Μας βοηθάτε με αυτόν τον πάγκο;
M.N. Popa: Πόσους καλεσμένους περιμένετε;
Damon: Ας ετοιμάσουμε μερικές θέσεις παραπάνω.

Gabriele: Είναι το μπολ που μας έδειξες!
Damon: Ναι. Τώρα δώσ' το λίγο πιο πέρα.
M.N. Popa: Με τόσο ψωμί, ευχαρίστως.

Gabriele: Ελάτε, εδώ έχει θέση!
Tatiana: Ας κάνουμε λίγο χώρο.
Kallia: Καλά Χριστούγεννα, φίλοι μου.
Arianna: Καλά Χριστούγεννα, Olympus!

Arianna: Φτάσαμε στ' αλήθεια στην τελευταία στάση.
Tatiana: Και σε κάθε τραπέζι μάς έκαναν χώρο.
M.N. Popa: Την επόμενη φορά, όμως, καλούμε εμείς.
Kallia: Τότε κρατήστε μας δύο θέσεις.

Tatiana: Επιστρέψαμε σπίτι.
M.N. Popa: Τώρα ξέρουμε για ποιους να κρατήσουμε θέση.

Το δώρο συνεχίζεται

Ευχαριστώ την οικογένειά μου, που δίνει νόημα στις γιορτές και στις ιστορίες που αφηγούμαι. Κι ευχαριστώ κι εσένα που ταξίδεψες μαζί μας.

Σου εύχομαι Χριστούγεννα γεμάτα αποδοχή και χρόνο για κάποιον άλλο. Κι αν μπορείς, άφησε μια θέση και για όποιον δεν το περιμένει.

Αν αυτό το βιβλίο σε έκανε να χαμογελάσεις, μοιράσου τον σύνδεσμο με έναν φίλο: ακόμα κι ένα μικρό δώρο μπορεί να ταξιδέψει μακριά.

Θα βρεις τις διαθέσιμες εκδόσεις στη σελίδα του βιβλίου:
valenelya.com/el/ta-christougenna-pou-enonoun-tous-kosmous
Από εκεί μπορείς να τις κατεβάσεις δωρεάν και να μοιραστείς τον σύνδεσμο.

Καλά Χριστούγεννα, όπου κι αν σε οδηγήσει το επόμενο ταξίδι.

Συντελεστές και επικοινωνία

Τα Χριστούγεννα που ενώνουν τους κόσμους
© 2026 M.N. Popa · VALENELYA
Δωρεάν ψηφιακή έκδοση · Ελληνικά

Σύλληψη, αφηγηματικό σύμπαν, χαρακτήρες, αφηγηματικές επιλογές και δημιουργική διεύθυνση: M.N. Popa.

Τα κείμενα και οι διάλογοι αναπτύχθηκαν με τη βοήθεια του ChatGPT, υπό την καθοδήγηση και την επιμέλεια του συγγραφέα.

Οι εικονογραφήσεις δημιουργήθηκαν με τα εργαλεία παραγωγής εικόνων του ChatGPT, με βάση τις οδηγίες και τις αναφορές του συγγραφέα.

Σελιδοποίηση και ψηφιακή προετοιμασία με τη βοήθεια του ChatGPT και του Codex.

Ελληνική μετάφραση και γλωσσική προσαρμογή με τη βοήθεια του ChatGPT και του Codex.

Ο M.N. Popa είναι ο δημιουργός του αφηγηματικού σύμπαντος VALENELYA. Στον ιστότοπο θα βρεις άλλες ιστορίες και δωρεάν περιεχόμενο.

Επίσημος ιστότοπος: valenelya.com
Σελίδα βιβλίου: valenelya.com/el/ta-christougenna-pou-enonoun-tous-kosmous
Επικοινωνία με τον συγγραφέα: info@valenelya.com